

РЕШЕНИЕ

№ 6943

гр. София, 11.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 26.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9634** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203-207 от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ.

Й. К. И. е предявил иск срещу Столична община за имуществени вреди в размер на 30 000 лв. от незаконосъобразен мълчалив отказ на кмета на общината да довърши административното производство по обезщетение за отчужден гараж, ведно с мораторната лихва за периода от завземането на имота до предявяването на иска и законната лихва от този момент до окончателното изплащане на сумата. Претендира обезщетение за ползването на гаража, от което незаконосъобразно е бил лишен в размер на наема по пазарни цени.

Ответникът отрича основателността на иска.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на исковата претенция.

Искът е допустим, но неоснователен.

1. Със Заповед № РД-40-670/16.05.1986 г. на председателя на ИК на СНС, на основание чл. 95 от З. (отм.), са отчуждени имоти пл. №№ 777 и 778 от кв. 6 по плана на [населено място] с намиращите в тях сгради и гараж, собственост на Т. К. И. (чийто наследник е ищеца). За отчуждените обекти е определено имотно обезщетение, включващо и гараж на мястото на отчуждения. Имотното обезщетение с жилище е получено реално от Т. И. и ищеца, докато за гаража не е издадена нарочна заповед за обезщетение по чл. 100 от З. (отм.), нито е променен начина на обезщетяване. С молба от 2006 г. отчуждените собственици са поискали от кмета на общината да довърши отчуждителното производство. С влязло в сила Решение № 13163/05.11.2010 г. на

ВАС по адм. дело № 8492/2010 г. е отменен мълчалив отказ за произнасяне по посочената молба и преписката е върната на органа за извършване на нова оценка на отчуждения гараж. В изпълнение на съдебното решение и молба, подадена през 2011 г. от наследниците на Т. И. за обезщетяване с паричния еквивалент на определения обезщетение гараж, е образувано производство по изготвяне на нова оценка. Отчуждително-обезщетителното производство по § 9, ал. 1 от ПР на ЗУТ е приключило със Заповед № РД-40-2/24.01.2012 г. на кмета на СО за промяна на имотното обезщетение в парично, а на 02.03.2012 г. определеното обезщетение е преведено по банковите сметки на правоимащите.

Съдебно-оценителната експертиза е определила стойността на наема на гаража за периода от завземането на имота до завеждането на исковата молба на 8960,81 лв., а на мораторната лихва за заявения период – на 7496,60 лв.

2. Искът е недоказан по основание. Отчуждителното производство е проведено при условията и по реда на З. (отм.). В хипотезите, при които правоимащият не е обезщетен в тригодишен срок от влизане в сила на заповедта за отчуждаване, той може да поиска отмяната на заповедта или извършването на нова оценка – чл. 270, ал. 1 от ППЗТСУ (отм.). Т.е. според действащото към изтичането на посочения срок право е бил налице специален ред за защита на правата на отчуждените собственици и за преодоляване на бездействието на общинските органи, който изключва възможността за предявяване на иск по ЗОДОВ – вж. в този смисъл Решение № 2166/09.02.2004 г. на ВКС по гр. дело № 2203/2002 г.

3. В конкретния случай ищецът е постигнал благоприятния резултат на приключването с изплащането на обезщетение отчуждително производство, упражнявайки правата си по § 9, ал. 1 от ПР на ЗУТ. Мълчаливият отказ да се довърши производството, съдебно признат за незаконосъобразен, би могъл да бъде правопораждащ факт на вреди, изразени в неполучаване на дължимото и следващо от отчуждаването на гаража обезщетение. Това е типичната каузална връзка между незаконосъобразния акт и произтичащите от издаването му имуществени вреди. Възможните вреди от друго естество, свързани със забавеното приключване на правоотношението по обезщетяване, не са обективно следствие от незаконосъобразността на отменения мълчалив отказ. В този смисъл не съществува необходимата причинна връзка между юридическият факт, от който се извежда правото на обезщетение, и характера на твърдените вреди като елемент от фактическия състав на отговорността, а дори и да е налице – тя е косвена, а не пряка. По тази причина е безпредметно и обсъждането на въпроса за размера на вредите, тъй като то е предпоставено от кумулативната даденост на всички признаци, при които възниква правото на обезщетение – незаконосъобразен административен акт, наличието на непосредствена вреда от акта и причинна връзка между него и вредоносния резултат.

4. Осуетената възможност за ползване на гаража или отдаването му под наем по хипотеза е породена от действията по завземането на имота, с които се препятства и упражняването в пълен обем на правото на собственост. Завземането на имота, обаче, не е правно уреден способ за придобиване на собствеността върху него. Затова действията, с които то се осъществява, са от фактически характер. Защита срещу фактически действия не е релевирана от ищеца и в съответствие с диспозитивното начало в исковия процес съдът не би могъл да преценява преюдициално евентуалната им незаконосъобразност по силата на чл. 204, ал. 4 от АПК.

Изложеното мотивира съда да отхвърли иска и акцесорните претенции за присъждане на лихви.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на Й. К. И. срещу Столична община, с правно основание чл. 203-207 от АПК във връзка с чл. 1 от ЗОДОВ, за обезщетение за имуществени вреди в размер на 30 000 лв. като резултат от незаконосъобразен мълчалив отказ на кмета на Столична община да довърши административното производство по обезщетение за отчужден гараж, находящ се в имот пл. № 778, 777 от кв. 6 по плана на [населено място], както и за присъждане на мораторната лихва за периода от завземането на имота до предявяването на иска и законната лихва от този момент до окончателното изплащане на сумата.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: